

“Dan et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid

Den 4. maj 2022 (EIRNS) – I løbet af et omfattende interview med forfatter og publicist Daniel Estulin

<https://vimeo.com/704208930/0bb85d2c8d> svarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag på et spørgsmål om emnet for Schiller Instituttets kommende internationale internet-dialog lørdag den 7. maj kl. 17 dansk tid om “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”.

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/02/invitation-the-role-of-youth-in-creating-a-new-international-economic-architecture/>

“I det væsentlige vil det være en fortsættelse af den sidste videokonference [den 9. april, “For en konference til etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”], fordi det vi har iværksat er idéen om, at man er nødt til at have en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter alle nationers interesser. Derfor havde vi på den sidste konference talere fra Rusland, USA, Europa, Indien, Sydafrika og Latinamerika. Det er tanken om, at hvis vi som menneskehed ikke kan mødes og beslutte os for principper, der sikrer vores alles overlevelse, så er vi ikke bedre end nogle vilde dyr – selv om vilde dyr ikke er så onde, som den måde nogle mennesker nogle gange opfører sig på. Så det var en meget produktiv konference.

“Jeg har den idé, at man er nødt til at forme den internationale sikkerhedsarkitektur på grundlaget af fælles økonomisk udvikling, så det bliver en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For når man først har en

aftale om udvikling for alle nationer – Afrika, Latinamerika, Asien, de fattigere dele af Europa og USA – så kan denne fælles interesse danne grundlag for en fælles sikkerhedsarkitektur.

“Så den næste videokonference henvender sig primært til unge mennesker. For hvis man sætter sig i et ungt menneskes sted, lad os sige i Tyskland, Frankrig, Italien, USA osv., ser fremtiden ikke særlig lys ud. Man har udsigt til 3. Verdenskrig, man har udsigt til en kollapsende økonomi, et kollapsende finanssystem, sult i verden, en pandemi, som endnu ikke er under kontrol.

“Denne konference har til hensigt at danne et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid, thi fremtiden tilhører de unge. De bliver ikke spurgt lige nu: Er det virkelig i deres interesse, at verden skal gå op i en atomar svampesky efterfulgt af en atomvinter? De unge skal have indflydelse på, hvordan deres fremtid skal se ud.

“Der er så spændende udviklinger i gang! Vi er f.eks. på tærsklen til at få fusionsenergi. Det er utroligt, for når vi først har kommerciel fusionsenergi, har vi energisikkerhed og råstofsikkerhed på planeten. Desuden vil rumrejser blive meget forbedret, fordi vi har en ny brændstofkilde til rumrejser. Og så er der hele idéen om samarbejde i rummet: opbygning af månelandsbyer og senere opbygning af en by på Mars.

“Alt dette er ting, som begejstrer unge mennesker. Det er der, hvor menneskeheden kan bevæge sig hen, forudsat at vi kommer ud af den nuværende krise. Så det er hvad denne konference vil tage fat på, og jeg tror, at vi vil have mange unge mennesker fra alle fem kontinenter til stede.”

Udenjordiske forpligtelse eller atomkrig?

På engelsk:

Dec. 26 (EIRNS)—“The Extraterrestrial Imperative (udenjordiske forpligtelse) is a driving force in the natural growth of terrestrial life beyond its planetary limits. As such, it is an integral part of the obviously expansionistic and growth-oriented pattern of life’s evolution. This drive caused life to grow from infinitesimal beginnings into a force that encompasses and transforms an entire planet through its biosphere. More basically, the Extraterrestrial Imperative expresses a ‘first message,’ a primordial imperative, bred into the very essence of the universe, driving the evolution of matter from simplest forms (elementary particles) to highly complex structures (e.g., the intelligent brain). A vast amount of cosmic energy is released by stellar matter in the initial phase of this process—the transformation of hydrogen to helium and heavier elements—and bound up in the later phases, involving the formation and evolution of living matter. By these roots, it is possible to identify the Extraterrestrial Imperative as a basic principle that can be derived from a consistent interpretation and generalization of recurring phenomena common to evolutionary processes.”

These words were written in 1971 by Krafft Ehrlicke (1917-84), the German-American visionary and rocket scientist. His concept of Extraterrestrial Imperative asserted that it was the responsibility of humanity to explore space and exploit the resources of the Solar System, in order to sustain the development of the species. There are no external “limits to growth,” Ehrlicke insisted, because while the Earth is a “closed system,” the exploration of space opens the entire universe to humanity. For Ehrlicke, as for his friend Lyndon LaRouche, human creativity has no limits.

This concept received a great boost and an inspiring confirmation on Christmas Day, 2021, with the successful launch of the James Webb Space Telescope, a project which involved the work of over 10,000 people from over 14 countries over 25 years. The telescope will be fully functional in June 2022, provided there is success in achieving the extraordinarily complex process of reaching its orbit 1 million miles away from Earth, while opening the apparatus through "50 major deployments ... and 178 release mechanisms to deploy those 50 parts," according to Webb Mission Systems Engineer Mike Menzel in a video titled "29 Days on the Edge." (see <https://www.youtube.com/watch?v=7bz030nyD2A>)

The telescope will look back in time as much as 13.5 billion years. Perhaps it will discover the secret of the Star in the East on a Christmas Day 2021 years ago.

But this burst of progress, and the human optimism and creativity which created it, is confronted by a dark reality on Earth, where multiple crises pose the question of whether or not the human race has the moral fitness to survive. In addition to an out-of-control pandemic, a hyperinflationary explosion and economic disintegration in much of the world, the U.S. and NATO are confronting both Russia and China with thermonuclear war. Certain madmen believe that the U.S. is still the "only superpower," that their warped view of "liberal democracy" is indeed the perfected "end of history," and that their threats will force these two great historic nations, both armed with nuclear weapons, to do the bidding of the would-be lords of the world.

The Schiller Institute released an emergency Memorandum on Dec. 24, titled "Are We Sleepwalking Into Thermonuclear World War III?" (<https://schillerinstitute.com/blog/2021/12/24/are-we-sleepwalking-into-thermonuclear-world-war-iii/>), with a timeline demonstrating how this economic and strategic crisis point came to be, and why it is the responsibility of every citizen on Earth to work with us

to stop it. Circulate this Memorandum everywhere.

POLITISK ORIENTERING den 4. marts 2021:

**Det er ikke i Israel, men i
samarbejde med Kina og
Rusland,
at COVID-19 og andre
problemer løses**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd: (Der er ingen lyd i et par korte udfald, hvor der blev stillet spørgsmål.)

Schiller Instituttet · Det er ikke i Israel, men i samarbejde med Kina og Rusland, at COVID-19 og andre problemer løses

**Schiller Instituttets
videokonference**

PANEL II (Lørdag d. 6. sept. 21:00 – 24:00 dansk tid): Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid

1. Jason Ross (USA), videnskabsrådgiver ved Schiller Instituttet

2. Dr. Bernard Bigot (Frankrig), generaldirektør for den internationale termonukleare eksperimentelle reaktor (ITER), tidligere direktør for den franske kommission for alternativ energi og atomenergi (CEA)

3. Sergey Pulinets (Rusland), Principal Research Scientist, Space Research Institute, Det Russiske Videnskabsakademi

4. Dr. Stephen O. Dean (USA), præsident, Fusion Power Associates (10)

5. Michael Paluszek (USA), Princeton Satellite Systems

6. Philip Tsokolibane (South Africa), head of LaRouche South Africa

7. Dr. Kelvin Kemm (South Africa), CEO, Stratek Business Strategy Consultants, former board chairman, South African Nuclear Energy Corporation

6. Spørgsmål og svar

Sprækker i dæmningen: Stop kuppet, rens LaRouches navn

Den 2. august (EIRNS) – Sprækkerne breder sig i inddæmningen omkring sandheden, der kommer frem vedrørende den russiske løgn, og hele statskuppet mod præsident Trump; et kup der har været afhængig af denne løgn; og om den relaterede, tidligere sag om den uberettigede fængsling og fortsatte bagvaskelse af Lyndon LaRouche. Denne dæmning må nu sprænges helt, hvis vi skal have held med at bryde en vej ud af de nuværende systemiske sammenbrudskriser, som planeten står overfor. Den raserende globale pandemi, den økonomiske nedsmeltning, den voksende fare for atomkrig... alle kræver de presserende handling.

Begivenheden hos LaRouchePAC den 1. august med Roger Stone og Bill Binney sammen med LaRouchePAC's Barbara Boyd og Harley Schlanger bidrager allerede markant til at nå dette resultat. Fra søndag formiddag havde den historiske begivenhed over 6.000 visninger på YouTube, og *Newsweek* og *Washington Times* måtte dække Stones optræden, herunder – for *Newsweeks* vedkommende – hans eksplosive kommentarer om hvordan LaRouche blev fængslet af Bush-apparatet, samt at han havde arbejdet tæt sammen med Ronald Reagans præsidentskab. Mandag vil der blive bragt yderligere bemærkninger fra Stone i et eksklusivt interview med Harley Schlanger.

Den særlige nødvendighed af at give oprejsning til Lyndon LaRouche og hans ideer blev understreget i begyndelsen af arrangementet den 1. august, hvor uddrag af en international webcast med LaRouche selv fra den 8. september 2009 blev afspillet for publikum; en webcast hvor han viste "det fremsyn, som gjorde LaRouche farlig" for det britiske imperium, der beordrede hans uretmæssige fængsling. LaRouche beskæftigede sig med betydningen af at menneskeheden begiver sig ud på en mission til Månen og Mars:

"Og det vil forandre karakteren af menneskets opfattelse af sig selv. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som en jordbunden landstryger. (Ikke landkrabbe, men landstryger.) Mennesket vil opfatte sig selv som en del af solsystemet. Se, det betyder en ændring i menneskets forhold til andre mennesker. Man har et menneske på Mars, som arbejder deroppe, og et menneske på Jorden. Det tager en weekend at rejse derop og tilbage igen. Det vil forandre omstændighederne for menneskelivet. Nu vil alle de teknologier, der bruges til at gøre dette, afspejles i teknologiske revolutioner tilbage på Jorden, herunder dyrkning af føde, fødevarer. Jeg mener – at dyrke grøntsager på Mars: Dette er en virkelig ændring i landbruget. Det udvider ens opfattelse af, hvad landbrug indebærer...

"De [de unge generationer] bliver modtagere og formidlere af denne teknologiske fremgang, og hvad der måtte følge efter. Og så må vi tænke to eller tre generationer forud. Jeg mener, tænker I ikke på jeres børnebørn? Tænker I ikke endog på jeres oldebørn, hvis I er heldige? Er det ikke ens mission i livet? Er det ikke ens fornemmelse for kontinuitet i tilværelsen? Så, hvad er det? En generation, 25 år. Tre generationer, 75 år. Fire generationer, 100 år. Hvad skal I gøre i de næste 100 år, folkens?

"Hvis I tænker på fremtiden, hvis I interesserer jer for jeres børn og børnebørn, der kommer efter jer; hvis I tænker på menneskehedens fremtid og placerer jeres identitet i det I gør for dem, for at muliggøre deres liv, hvad tænker I så over? I tænker over, hvor vi skal være om 75, 100 år fra nu af, og tænker på hvor nøjagtigt vi kan forudsige, hvor vi er til den tid. Hvad er vores muligheder? Hvor er vi på vej hen? Hvad skal vi gøre? Halløjsa, hvad skal I gøre, når I når pensionsalderen i en alder af 75, 78 eller 85 år med forbedret sundhedsvæsen? Hvad skal I stille op med jer selv? Hvad er jeres fremtid? Hvilken slags verden vælger I? Hvilken slags solsystem vælger I at bo i?

"Og det er sådan det gøres. Man gør det ikke ved at komme med en liste over dette eller en liste over hint. Hvad er ens prioriteter? Man går ud med en mission, en mission for menneskeheden. Dette handler ikke om job. Det handler ikke om indkomst. Dette handler om menneskeheden, forskellen mellem mennesket og dyrene. Hvad skal man som menneske gøre, som bekræfter, at man er et menneske, og ikke skamfuld over resultatet set med dine børnebørns øjne? Hvad skal man udrette med sit liv? Vi opnåede noget, vi kom så langt. Hvor langt vil I tage os? Hvor langt videre bringer I den menneskelige race?

"Og det er hvad der får det til at fungere. Det er motivation. Hvordan I vælger at tilbringe jeres liv. Ikke blot få tiden til at gå, men at bruge det, anvende det. Til hvilket formål? Til hvilket endemål? Hvad vil man opdrage børn til, til hvilket endemål? For menneskehedens skyld! Hvorfor skal I huskes af mennesker om to generationer fra nu? Hvorfor skal I respekteres, en generation fra nu af? Hvad skal I gøre for at optjene denne respekt? Jeres identitet som mennesker.

"Og hvis I følger den tankegang og bruger spørgsmålet om rummet, rumforskningen, som en parameter, et paradigme fra vores nylige erfaringsgrundlag, der viser forskellen, så siger I: Vi taler ikke om industripolitik som sådan. Vi taler ikke om landbrugspolitik. Vi taler om menneskelig politik. Vi taler om den menneskelige arts udvikling og fremskridt til et bedre liv for kommende generationer. Og det kræver videnskabelige og teknologiske fremskridt, såvel som de kulturelle fremskridt, der fremmer kreativiteten i det individuelle menneskesind. Det er vores mission".

Nyt 'rumkapløb' må skabe en ny økonomi og forhindre en ny verdenskrig

Den 27. juli (EIRNS) – Amerikanske, russiske og kinesiske medier diskuterer mange mulige udfald af det faktum, at tre større Mars-missioner i slutningen af denne uge vil blive opsendt næsten samtidigt for at udforske den røde planet til februar, samt andre missioner til Månens overflade, som nu er under opsejling. Forhandlinger for at undgå at atommagterne begynder en krig i rummet afholdes mellem store amerikanske og russiske delegationer; men på samme tid offentliggjorde kommandøren for den amerikanske "rumstyrke" også blåstemplingen af en ny "militærdoktrin for det ydre rum".

Et topmøde mellem lederne fra de fem nationer af FN's sikkerhedsråd – USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig – vil sandsynligvis finde sted til efteråret, sågar mens dette potentielt set superproduktive "rumfartskapløb" med konkurrence og håbefuldt samarbejde er i gang.

Totale "lynprogrammer" af flere rumfartsnationer på én gang, for endelig at påbegynde den bemandede udforskning af solsystemet fra kolonier på Månen, vil være den "videnskabsmotor", som fuldstændigt kan omforme den faldefærdige verdensøkonomi. Denne "motor" for industri og landbrug vil baseres på nye værktøjsmaskiner med laser- og plasmastråleteknologi og avancerede nukleare teknologier. Dette – hjulpet på vej af en Glass/Steagall-lovgivning til at stoppe plagen fra superspekulative gigantiske banker på Wall Street og i City of London, samt andre af Præsident Franklin Roosevelts økonomiske metoder – har været programmet for Lyndon LaRouche og hans bevægelse siden 1980'erne og hans berømte landsdækkende tv-udsendelse "Kvinden på Mars" fra

1988, som præsidentkandidat.

Den nuværende pandemi, heraf følgende hungersnød og sammenbrudte økonomier rundt om i verden, gør det nødvendigt at præcis sådan en plan burde opstå fra topmødet, snarligt, mellem disse fem nationer. LaRouches politiske Aktionskomité har fremlagt den som et udarbejdet program: "Hvordan USA's økonomi kan genåbnes: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive job".

Kommentatorer, som følger de nuværende missioners rumkapløb mod Mars, forestiller sig forskellige scenarier. Hongkongs *South China Morning Post* skriver i dets leder, at "verden bør støtte Kinas Mars-mission", eftersom sund og fredelig konkurrence mellem de førende rumfartsnationer vil skabe flere gennembrud, og hurtigere, med koloniseringen af rummet. I USA citerer en kommentar i *The Hill* NASA's administrator, James Bridenstine, som lykønsker Kina: "Med dagens opsendelse er Kina på vej til at blive en del af gruppen af internationale videnskabsforskere af Mars. Snart vil USA, Europa, Rusland, Indien og snart de Forenede arabiske Emirater byde jer velkomne på Mars og påbegynde et spændende år med videnskabelige opdagelser." En russisk kommentar, i *Regnum*-magasinet, går imidlertid endnu længere: Hvis demokraterne overtager Det hvide Hus og Kongressen i november, vil støtten til NASA's Artemis-program for at vende tilbage til Månen i 2024 simpelthen blive trukket tilbage, og Kina vil dominere Måneforskning og udvikling.

Den erfarne rumfartsjournalist, Mark Whittington, forfattede også en kronik i *The Hill*, som citerede en artikel fra d. 13. juli fra *Ars Technica*, der igen refererede til et interview med chefen for Ruslands rumfartsagentur (Roscosmos), Dmitry Rogozin, i *Komsomolskaya Pravda*, om at Rusland ville foretrække at samarbejde med Kina, frem for at fortsætte det hyppige og meget produktive samarbejde med USA i de sidste tre årtier, "hvor dets [Ruslands] vigtigste interesser ligger".

Dette identificerer det egentlige problem: Kombinationen af demokraternes sandsynlige tilbagetrækning af støtten til NASA's Artemis-program og den i London baserede krigsfraktions øgede trusler om konfrontation og krig mod Kina og Rusland – herunder i det ydre rum – bringer Præsident Donald Trump i en vanskelig situation til at gennemføre sin Måne-Mars-mission.

Men han *må* gennemføre denne, for USA's og menneskehedens fremskridts skyld. Dette er det afgørende formål med det topmøde, som Schiller Instituttet og LaRouchePAC har påvist nødvendigheden af siden januar, blandt de fem statsoverhoveder, der alle har udtrykt deres respekt overfor Franklin Roosevelts økonomiske udviklingspolitik. Samarbejde i det ydre rum vil "drive" teknologierne bag denne udvikling, og ikke tillade at supermagterne driver i retning af krig.

Raketopsendelse og kupforsøg = åbninger til at besejre det britiske scenarie for kaos Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 4. juni 2020

Helga Zepp-LaRouche pillede de forskellige, fortsatte kupplaner mod Trump og det amerikanske folk fra hinanden, for at lave to overordnede pointer:

- 1) Vi må afsløre og besejre det britiske imperium;
- 2) Løsningen begynder med at uskadeliggøre den grønne politik, og dens idé om at problemet skyldes, at der er for mange mennesker. Imens der er oprigtig afsky og sorg over det nylige mord i Minneapolis, blev protestdemonstrationerne kapret af bander, som er ude efter at færdiggøre arbejdet med at fjerne Trump.

Dette er en meget kompleks situation, men hvis fokuset lægges på briternes rolle, bringer dette en del klarhed. At briterne står bag blev igen tydeliggjort med selvafsløringen af den tidligere chef for efterretningstjenesten MI-6 og fortaler for "Russiagate", Sir Richard Dearlove, som viftede med et studie – nu afvist af en af dets forfattere – der skulle bevise, at coronaviruset er blevet fremstillet af kineserne, og at de må betale erstatning.

Farligst af alt er bestræbelserne fra centralbankfolk og deres politiske håndlangere på at bruge kombinationen af kriserne til at pådutte en grøn dagsorden. At påtvinge det nuværende kollapsende system en grøn dagsorden, ville ødelægge menneskehedens produktive kapacitet. Men scenen for det næste skridt fremad i menneskehedens evolution, gennem kolonisering af rummet, blev sat med den succesrige opsendelse af en amerikansk raket. Den eneste løsning til de hastigt voksende kriser ligger i at frigøre menneskets kreative evner, hvilket var Lyndon LaRouches livsværk, og definerer Schiller Instituttets mission i dag.

Som altid, tak fordi du følger vores arbejde i Schiller Instituttet.

'Obamagate' er sat i gang, samtidig med at Trump genkalder Kennedys rumfartsprogram og Crew Dragons succes for at inspirere til fællesskab

Den 3. juni (EIRNS) – Samtidig med at den interne desintegration af op mod 50 amerikanske byer chokerer amerikanere og folk over hele verden, markerer to, i dag, påbegyndte begivenheder tilbageslaget mod anarkiet, som medierne og mange valgte embedsmænd spreder, i forsøget på at forvandle det instrumenterede kaos til "fase tre" af kupforsøget mod Præsident Donald Trump.

Den første begivenhed var offentliggørelsen fra Præsident Trumps præsidentkampagne af en kampagnevideo med overskriften: "Gør Rumfart Stort Igen" ("Make Space Great Again"). Han begyndte reklamen med den Demokratiske Præsident John F. Kennedys tale ved Rice-universitetet: "Disse Forende Staters land blev ikke bygget af dem, som ventede og slappede af og ønskede at kigge bag ud". Derefter fulgte Kennedys berømte forkyndelse, at "rejse til Månen i dette årti og gøre de andre ting," efterfulgt af Neil Amstrongs skridt på Månen, med sit "kæmpe spring for menneskeheden".

Trump påpeger dernæst "dette storslåede øjeblik", som viser hvad amerikanere kan opnå, når de alle arbejder sammen, og tilføjer at vi nu skriver dette "næste kapitel i amerikansk rumforskning", baseret på en "ny platform", som vil gøre det muligt for amerikanske pionerer at vende tilbage til rumforskning.

Aldrig før har nationen haft mere brug for sådan optimisme og inspiration, hvilket blev vækket til live af Falcon 9s opsendelse og Dragon Endeavours dokning over weekenden. Skønt masseoptøjerne, plyndringerne og brandstiftelserne over hele nationen blev reduceret markant tirsdag aften, demonstrerer beviser fra borgmestre og guvernører, samt politichefer over hele landet, optøjernes organiserede natur, der drager fordel af det legitime raseri fra millioner af borgere, som ikke blot væmmes ved en racistisk betjents brutale mord på en ubevæbnet mand, men også af sammenbruddet af den amerikanske økonomi som er uden fortilfælde, de 50 millioner arbejdsløse og belastningen af nedlukningen. De samme kredse, som styrede de tre års heksejagt mod Præsident Trump, kendt for at være ledt af britisk efterretning, forsøger nu febrilsk at forvandle den nationale krise til en anti-Trump-kampagne, hvilket vil blive dokumenteret i de kommende udgivelser af EIR og EIR Alert Service.

Den anden vigtige begivenhed i dag, fandt sted i senatets justitskomité, hvor undersøgelsen af kupforsøget mod præsidenten begyndte med afhøringen af den tidligere vicejustitsminister, Rod Rosenstein, som ansatte den "retslige snigmorder", Robert Mueller, som specialrådgiver for at undersøge den (ikke-eksisterende) aftalte spilt mellem Trump og Rusland. Trump har kaldt dette for "Obamagate" – de primære skurke i USA var en del af Obamas efterretningshold – men det kunne bedre betegnes som den "tredje krig mod det Britiske Imperium", efterfølger til den Amerikanske Revolution og Borgerkrigen. Komitéens formand, Senator Lindsey Graham, hævdede der vil komme kriminelle retsforfølgelser som følger af justitsministeriets undersøgelse, og at hans komité grundigt vil udforske Muellers undersøgelse, samt sagen mod General Michael Flynn, med hensigten også at vise, at den undersøgelse ikke retfærdigvis skulle have været påbegyndt. De primære aktører forsøger allerede at bøje af ved at bebrejde hinanden, som Rosenstein beskyldte McCabe, og McCabe hurtigt kaldte ham en løgner. Uheldigvis er Senator Graham en integral

bestanddel af den fortsatte løgn, fra begge partier, om at Rusland hackede DNCs computere og "greb ind i valgene i 2016".

Den fremstormende finanstsunami vokser sig stadig større, som den nærmer sig kysten. Argentina blev erklæret insolvent, d. 1. juni, af gribbene fra den Internationale Swaps- og Derivatforening, hvilket igangsatte omkring \$1,5 milliarder i "credit default swaps". Billederne fra 2008 viser sig overalt, med den undtagelse, at derivat-boblen med "spillegæld" i dag er næsten dobbelt så stor som i 2008, samt den utrolige hastighed af pengetrykkeri – som for det meste ikke går til den reelle økonomi, men til at holde bankerotte banker oven vande – som denne gang truer med en eksplosion af hyperinflation.

Den eneste løsning til alle disse kriser er en øjeblikkelig, revolutionær transformation af systemet selv, som vil skabe millioner af arbejdspladser i en nødhjælps rekonstruktion i USA og verden over, og tage banksystemet igennem en Glass-Steagall reform, så kreditter kan begynde at blive styret ind i den reelle økonomi: Rumforskning og grundlæggende opdagelser i videnskabens grænseområder, såsom fusionsenergi.

Se "LaRouche-planen for at genåbne USA's økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser".

'Håb og begejstring' midt i kampen

Den 1. juni (EIRNS) – En nation, som endelig har fundet tilbage på vejen til reel, menneskelig udforskning af solsystemet og efterfølgende revolutioner i videnskab og teknologi, har i de seneste fire nætter set voksende optøjer

med det formål at afsætte præsidenten, som havde bragt den tilbage på denne vej. De voldelige optøjer, som sigtede på at omstyrte Kinas autoritet i Hongkong, er nu bevidst blevet "spredt" for at forsøge at vælte et Hvidt Hus, der netop i går bebrejdede Kina for at håndhæve denne autoritet.

I by efter by ser vi kontrasten mellem afro-amerikanere i forpinte protester mod politidrab af ubevæbnede, sorte amerikanere, og en pøbel af anarkistiske uromagere, hvoraf nogle tydeligvis er veteraner og professionelle i afbrændinger, slagsmål og ødelæggelser, der finder paller fulde med sten på mystisk vis placeret langs vejen til disses natlige optøjer. Vi kender ikke organisatorerne endnu. Men det britisk efterretningsvæsen var dybt involveret i Hongkong-optøjerne, og en gruppe af tidligere britiske udenrigsministre er blevet dannet for at klappe dem selv på ryggen for det britiske "lederskab" i forsøget på at vælte Kina i Hongkong.

Der er rigelig med mennesker rundt om i verden, som ønsker at udbrede ironierne mod Præsident Donald Trump; eller mod formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, som havde kaldt optøjerne og overfaldene i Hongkong for "et smukt syn"; eller mod guvernører, der holdt folk i deres hjem i tre måneder pga. coronaviruset, nu for ingen verdens nytte.

Men, hvad der betyder noget er, at millioner af mennesker havde lavtlønnet arbejde og ingen produktiv fremtid før pandemien, og nu har de mistet disse arbejdspladser; alt imens amerikanere i byerne i tyve år har været ude af stand til at få angiveligt "reformerede, omorganiserede, gentrænede" politistyrker til at stoppe disse drab.

Hvad der betyder noget er, på en synlig måde, at opbygge en ny, anderledes fremtid – en fremtid der netop kunne skimtes i Amerikas tilbagevenden til rummet d. 30. maj og den påtænkte tilbagevenden til Månen om fire år for at påbegynde vores march ud i solsystemet.

Det er i lyset af en sådan fremtid, at Sydafrikas præsident, Cyril Ramaphosa, gav sine lykønskninger for rumopsendelsen til sin landsmand, Elon Musk, chefen og hoveddesigner af SpaceX, fordi "i midten af vores kamp mod COVID-19... har vi [sydafrikanere] fået dette håb og denne begejstring". En ny bedrift i rummet tilhører altid hele menneskeheden.

LaRouches Politiske Aktionskomité's nye rapport om hvordan 50 millioner nye, faglærte arbejdspladser kan skabes i USA og 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over – med de rumrejsende nationers udforskningsprogrammer som spydspidsen – kan faktisk bringe amerikanere sammen, specielt unge amerikanere. Og den, rapporten, blev udarbejdet for at bringe lederne af disse teknologisk førende nationer sammen – USA, Kina, Rusland, Indien – i et topmøde for et nyt kreditsystem og denne store opgave.

5 %-Løsningen

Den 28. maj (EIRNS) – 'Executive Intelligence Review' annoncerede i dag, at det stiller en separat 29-siders digital reproduktion af forsidehistorien af EIR-magasinet 29. maj 2020 til rådighed: "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi": Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job." Dette diskussionsgrundlag – der giver detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå 50 millioner nye, produktive job kan skabes i USA som drivkraft til et globalt fremstød for industrialisering, som vil give produktiv beskæftigelse til 1,5 milliarder, for øjeblikket ledige mennesker, over hele verden – er begyndt at cirkulere blandt ingeniører, arbejdere, landmænd, videnskabsfolk, studerende og

andre over hele landet. Det oversættes også til en række fremmede sprog, med henblik på at opnå bred cirkulation internationalt.

Kernen i rapportens forslag er Lyndon LaRouches specifikation af, at en virkelig sund, anti-entropisk økonomi må have omkring halvdelen af sin arbejdsstyrke beskæftiget som produktive, vareproducerende arbejdere, og yderligere 5 % skal involveres i det videnskabelige og teknologiske arbejde, der er den kreative motor, som driver hele økonomien fremad. I det indledende afsnit af kapitel 6 i den nye undersøgelse, "America's Space Mission: Youth's Next Frontier," (Amerikas rum-mission: Ungdommens næste grænseland) sættes der skarpt fokus på dette punkt:

"Amerikas rumfartsektor vil spille en afgørende rolle i at flytte 5 % af den amerikanske arbejdsstyrke til forskning og udvikling. Som specificeret af LaRouche, er dette nøglen til at øge produktiviteten for hele arbejdsstyrken. 'Stigninger i produktivitet kommer ene og alene fra forbedringer i teknologi, der stammer fra grundlæggende videnskabelige opdagelser; jo højere hastighed hvormed grundlæggende fysiske opdagelser omdannes til praksis, jo større er stigningen i produktiviteten pr. indbygger og per kvadratkilometer areal'. (Lyndon LaRouche, 2. september, 2000)

Denne anskuelse lokaliserer bedst betydningen af Amerikas forestående tilbagevenden til at opsende rumfartøjer fra sit eget territorium, en opgave der blev udsat fra i går, 27. maj, til lørdag 30. maj på grund af vejret. Amerikas øjne vender sig endnu en gang mod himlen. Som Nicole Mann fra NASA's astronautkontor erklærede: "Dette handler ikke kun om en opsendelse; dette er 'startskuddet' for Amerika. Det handler ikke kun om NASA; det er 'startskuddet' for Amerika, og det er enormt Det er det første store skridt på vores køreplan for Artemis-missionen til Månen, og i sidste ende til Mars". Rummet er endvidere et domæne, der kræver internationalt samarbejde, som NASA-administratør Jim Bridenstine for nylig

understregede, da han blev spurgt om det amerikanske forhold til Rusland: "Vores samarbejde er hævet over jordisk geopolitik".

Der er ikke meget andet, der er vigtigere end dette. USA og hele verden bliver ramt af en økonomisk, politisk og kulturel chokbølge, der er værre end hvad vi har set i nyere tid, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Den kommer fra en forværret pandemi, massearbejdsløshed, en økonomisk sammenbrudskrise og en skræmmende optrapning i retning af krig mellem USA og Kina og USA og Rusland. Intet mindre end Lyndon LaRouches forslag om konkursoplægning af det nuværende finanssystem og oprettelsen af et nyt Bretton Woods, vil være i stand til fuldstændig at ændre denne globale dynamik, tilstrækkelig hurtigt. De uophørlige provokationer fra udenrigsminister Mike Pompeo, sammen med andre, der handler på vegne af det britiske imperiums geopolitik, dominerer i stigende grad det officielle Washingtons politik, og sætter Kina og Rusland under pres. Vi ignorerer deres stigende alarmerede advarsler om denne politiske tendens – til fare for os selv, udtalte Zepp-LaRouche. Tværtimod er det netop øjeblikket, hvor vi burde samarbejde tæt med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om rumforskning, stoppe pandemien og genoplive verdensøkonomien med 1,5 milliarder nye, produktive job.

Man kunne kalde det 5 %-løsningen.

Samarbejde for fred mellem USA-Rusland-Kina-Indien foreslået af Schiller Instituttet i Danmark på regeringens rumkonference

København, den 26. januar – den 22. januar afholdt det danske Uddannelses- og Forskningsministerium den anden årlige rumkonference med omkring 300 deltagere i Eigtveds Pakhus ved Udenrigsministeriet. Den specielle gæstetaler var Danmarks eneste astronaut, Andreas Mogensen, der fløj på en mission til ISS i 2015. Den første del af konferencen handlede om partnerskaber i adskillige emner mellem universiteter, offentlige institutioner og private virksomheder. Under præsentationen om forskningspartnerskab i rummet, sagde taler Thomas E. Andersen, at rumforskning var vigtig for verdensfreden og påpegede, at Andreas Mogensen rejste til ISS ombord på et russisk rumfartøj.

I spørgetiden understregede en medarbejder fra Executive Intelligence Review og Schiller Instituttet, at hvad Andersen sagde om betydningen af rumforskning for freden, var meget sandt – at samarbejde mellem de fire førende rumnationer, U.S.A., Rusland, Kina og Indien, er afgørende for verdensfreden, hvad enten det er i Mellempøsten eller andre steder. Hun fremviste og læste op af teksten på en af valgplakaterne fra de uafhængige kandidater fra Schiller Instituttets Venner under det sidste valg:

“Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden: Samarbejde, ikke krig, mellem U.S.A., Rusland og Kina”, og spurgte om de i deres partnerskab havde drøftet udvinding af helium-3 fra Månen. Andersen svarede, at det havde de ikke,

men at han vidste, at ressourceudvikling var et vigtigt emne i Luxembourg og kunne inkluderes i det danske partnerskab, hvis der var interesse for det.

Desværre handlede den anden del af konferencen om, hvordan rummet kan hjælpe med den grønne omstilling. Astronauten Andreas Mogensen henviste kun til den grønne dagsorden et par gange, men primært gav en præsentation om Det Europæiske Rumagenturs (ESA's) programmer.

Talerne af forskningsministeren og en repræsentant fra FN's Kontor for Anliggender i det ydre Rum (UNOOSA) var ren hjernevask fra den grønne dagsorden.

EIR's og Schiller Instituttets medarbejder talte kort med astronauten og skabte mange kontakter, inklusive flere der var imod den grønne dagsorden.

**Alt imens psykotiske
'regimeskifttere' går amok,
breder der sig
en verdensomspændende
revolutionær ånd**

Den 6. oktober (EIRNS) – Idet hun skelnede skarpt mellem handlinger begået af de skøre centralbankfolk, og så de økofascister og regimeskifttere, som de har finansieret og sluppet løs, talte Helga Zepp-LaRouche i dag under Schiller Instituttets webcast om ånden i den revolutionære optimisme, der fejer over kloden. Bestræbelserne på at vælte Trump, sagde

hun, kan meget vel give bagslag, da justitsminister Barr og rigsadvokat Durham fortsætter efterforskningen af kuppet med møder i Storbritannien og Italien for at afdække den reelle udenlandske indblanding i det amerikanske valg i 2016 – hvilket Rusland ikke stod bag!

Samtidig vil forsøget på at anvende de terroristiske voldsomheder fra “et virulent og højtråbende mindretal” i Hong Kong til at udløse et regimeskifte i Kina ikke lykkes, da langt de fleste kinesere er optimistiske med hensyn til deres fremtid, hævdede hun. Indgriben fra den britiske guvernør i Hong Kong, Chris Patten, der opfordrer “folket” til at danne en alternativ regering i Hong Kong, gør det klart, hvilken rolle det britiske imperium spiller i forbindelse med kupforsøget. Kineserne, foreslog hun, skulle kræve en fuld undersøgelse af Londons kriminelle rolle i at støtte den voldelige ‘Jacobiner-pøbel’, der forsøger at ødelægge Hong Kong og Kina.

I kontrast hertil talte Zepp-LaRouche om Schiller Instituttets konference i New York den 5. oktober, der fandt sted som en del af fejringen af den internationale ‘Måne-Observation’, hvor hun og andre talere talte om det nye fremkommende paradigme, med temaet “Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig.” Hun opfordrede tilhørerne til at lade sig smitte med den “sunde sygdom, månefeberen”. “Stil jer ikke ud på sidelinjen,” sagde hun. Den optimisme, der er nødvendig for at vinde, kommer af at bevæge sig ind i “de nye grænseegne for viden.”

Talerrækken inkluderede en Andrea Jones, international direktør for NASAs ‘International Observe the Moon Night’ den 5. oktober; Dr. Xing Jijun, den videnskabelig rådgiver ved Kinas mission i New York; et bevægende tilsagn om støtte fra den russiske ambassadør i U.S.A. Anatoly Antonov, med historien om det amerikansk-russiske samarbejde i rummet; Medlemmer af Schiller Instituttets videnskabelige team Ben Deniston og Jason Ross; NASA-stipendiat Aaron Olson, der

forsker i helium-3 minedrift på Månen; og Joseph Foster, en signalspecialist om emnet: "Fra Diana-projektet til Projekt Artemis." Den fulde konferencevideo er lagt ud på Schiller Instituttets website.

Læsere af nærværende 'EIR Daily Alert' bør ikke gå glip af at se den dejlige "Jonathan Swift-agtige" – intervention af en repræsentant fra LaRouchePAC på et [såkaldt] 'town hall meeting' med Rep. Alexandria Ocasio-Cortez, den dumme, førende "Green New Deal" -proponent i Repræsentanternes hus. Det har bogstaveligt talt haft millioner af seere over hele verden. Kvinden fra LaRouchePAC optrådte lige nøjagtigt som en forstyrret øko-fascist, og sagde, at det ikke var nok at stoppe kulbrinter, at der ganske enkelt var for mange mennesker, og at selv bombing af Rusland ikke ville være tilstrækkeligt, fordi alle udsender CO2 – så vi må spise babyer for at stoppe klima-katastrofen! AOC's respons er uvurderlig.

Link til <https://www.c-span.org/video/?c4820884/eat-babies>

Schiller-konference i New York: 'Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig'

Den 5. oktober (EIRNS) – Dagens konference i Schiller Instituttet på Manhattan med ovennævnte titel, bød på seks udvalgte talere – enten via livestreaming eller personligt i

salen – overbragte hilsner fra den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, en videohilsen fra Andrea Jones, direktør for NASAs internationale månenats observation (5. oktober), samt et stærkt videosegment fra en webcast med Lyndon LaRouche fra den 3. december 2009: “Lad os industrialisere Månen nu som basis for fremtidig udforskning af rummet”. De begivenheder, der blev streamet live, var både dybt informative indenfor adskillige aspekter af videnskab og teknologi, og på samme tid en inspiration i forhold til at aktivere en tilstand hos menneskeheden, “hvor fantasiens styrke bliver nationernes politik”, som moderator Dennis Speed udtrykte det, idet han citerede Lyndon LaRouche

Forinden livestreamingen begyndte kl. 13 EDT, startede konferencen med “Sangen til Månen” fra operaen Rusalka af Antonin Dvorak.

Efter Speeds bemærkninger (se transkription,) Jones’ hilsener og LaRouches video, blev hovedtalen dernæst afholdt af Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche (se transkription). Hun startede med at udtrykke, at det er en “fuldkommen glædelig dag i dag” og at erklære, at “Månefeber er en sund sygdom.”

Den næste taler var Dr. Xing Jijun, som er videnskabs- og teknologirådgiver ved Kinas Generalkonsulat i New York. Han uddybede, hvad han betegnede som de to nøgleord, innovation og samarbejde.

Benjamin Deniston fra LaRouches videnskabelige gruppe, “The Basement Team” -, talte derefter – via videoforbindelse – over emnet “Menneskehedens fremtid ligger ude blandt stjernerne”, der beskæftigede sig med implikationer af videnskabelige resultater fra Månen med henblik på at forstå Universet.

Dr. Aaron Olson, tidligere NASA-forskningspartner, talte efterfølgende om “Udvinding af Helium-3 på Månen” og fremviste udstyr og koncepter, der er involveret for at få dette til at ske. Jason Ross’ præsentation havde titlen “CO2-reduktionspolitik – dyrt, dødbringende og unødvendigt.” Han

førte tilhørerne gennem emnet med nådesløs ironi.

Joseph Foster, en signalspecialist fra New Jersey, holdt derefter en præsentation med titlen "Fra Projekt Diana til Projekt Artemis", hvor han gav en livlig historisk gennemgang af den teknologiske udvikling, begyndende i 1946 med de første radarsignaler, der blev reflekteret fra Månen under Projekt Diana, og op til nutiden og hvad der er planlagt for Artemis-projektet. Konferencen blev afsluttet med spørgsmål- og svar og afsluttende bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche, som forblev online under hele konferencen på trods af en tidsforskel på seks timer.

Vil rigsretssagen sætte en stopper for Artemis, eller sætter vi en stopper for kuppet?

Den 30. september (EIRNS) – Finansieringen for finansåret 2020, der skal påbegynde optrapningen af Månen-Mars-missionen – projekt 'Artemis' – hen imod menneskets tilbagevenden til Månen i 2024 – forbliver fortsat usikker, da det pågældende regnskabsår begynder på tirsdag. En hurtig overvindelse af demokraternes pseudo-rigsretssag mod præsident Donald Trump og det Britiske Imperiums kup, som ligger bag den, kan afgøre hvorvidt Månen-Mars-missionen kan sættes i gang.

Det Hvide Hus og NASA-administratør Jim Bridenstine gør det klart, at hvis amerikanere skal være tilbage på Månen inden denne tidsfrist, skal 'rumkoloniserings'-delen af NASA-budgettet på 5-mia. dollars øges til 6,6 mia. dollars i

finansåret 2020, alene som en "udbetaling" på den langt større finansieringsrunde, der bliver nødvendigt i de fire følgende regnskabsår.

EIRs forståelse er, at Repræsentanternes Hus alene dækkede NASA ind med en forlængelse frem til starten af Kongressens 'Thanksgiving'-feriedag den 20. november, hvilket ikke tilføjede noget til budgettet for den menneskelige udforskning af rummet. Senatet er tilsyneladende blevet udsat i to uger fra fredag den 27. september uden at have stemt om en NASA-bevilling; men Senatets bevillingsudvalg hævede den 26. september hævet [budgettet for] rumforskning til 6,2 milliarder dollars fra 5 milliarder dollars i finansåret 2019, og det afventer en afstemning i hele Senatet. Omkring 745 millioner dollars af denne stigning var til det hidtil egentlig nye element i Projekt Artemis, det nye bemandede Måne-landingsfartøj; dette er flere hundrede millioner mindre end det, der som minimum er behov for, og ser ud til at udgøre den største del af efterslæbet. Ud over den fulde Senatsafstemning udestår behandlingen i konferenceudvalget med de vidt forskellige holdninger af hhv. Senatet og Repræsentanternes Hus.

Administrator Bridenstine og andre NASA-embedsmænd, der er direkte involveret i udviklingen af landingsfartøjet, har sagt, at dette efterslæb skal indhentes inden udgangen af kalenderåret for at holde opstarten af Projekt Artemis på tidsplanen. Med hensyn til at skaffe flere midler fra kommercielle virksomheder eller udenlandske partnere for at kompensere for utilstrækkelig amerikansk finansiering, udsendte NASA-chefen en skarp besked på Twitter søndag vedrørende SpaceX-selskabets afsløring af udviklingsprogrammet for dets 'Mars Starship'.

Bridenstine sagde: "Jeg ser frem til SpaceXs bekendtgørelse i morgen [mandag den 30. september]. I mellemtiden er 'Commercial Crew'-programmet år bagefter tidsplanen. NASA forventer at se det samme niveau af entusiasme fokuseret på de

amerikanske skatteyderes investeringer . Det er tid til at levere [varen].” Tweeten var ikke en irettesættelse af SpaceX, men en stærk besked til Kongressen, og en indikation af, hvor eksistentiel finansieringen er for opstarten af Projekt Artemis.

I de nu tre år med kupforsøget mod præsident Trump under ledelse af britisk efterretningstjeneste, er den seneste fase med pseudo-rigsretssagen (en forespørgsel om en rigsretssag bestilt af Speakeren (Nancy Pelosi, red.) uden den påkrævede afstemning i Repræsentanternes Hus) en satsning på, at den samlede indflydelse af de nationale mediers koordinerede “informationskrigsførelse” kan bringe offentligheden til at tolerere et panik-løb fra Repræsentanternes Hus mod en faktisk rigsretssag. Hvis de vigtigste Demokrater i Repræsentanternes Hus mener at satsningen vil fungere, vil de modsætte sig “at give præsidenten noget”, inklusiv Månen-Mars-eventyret.

Men dette kup mod Trump er af samme format, og udspringer fra de selvsamme kræfter i CIA og FBI, og af de samme årsager (den britiske efterretningstjenestes interesser), som den dengang uhørte forfølgelse og anklage mod økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1980’erne, hvor LaRouche havde opnået international respekt og indflydelse, og [opbygget] en stærk amerikansk græsrods-bevægelse.

LaRouche-bevægelsen af i dag står således i en enestående position til at ødelægge dette meget sårbare rigsrets-kupforsøg, sideløbende med indsatsen for renselse af Larouches navn. Hvis kuppet afværges, vil vi kunne se, at Kongressen bliver presset hårdt fra flere sider for at finansiere præsident Trumps Månen- Mars vision, som blev mødt med amerikanernes begejstring og optimisme.

Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne : LaRouche skabte 'fire love' for at nå derud.

Den 11. september (EIRNS) – Aktivister og tilhængere af LaRouche-bevægelsen besøger i denne uge skoler og universiteter i hele verden – snesevis af dem alene i USA – for at inspirere de mest eftertænsomme unge med det glade løfte om menneskehedens fremtid i rummet og for at mobilisere dem til at hjælpe med at gøre det til virkelighed. Dette er dage med aktioner den 10. september og den 12. september, som opfordret i Helga Zepp-LaRouche's globale skrivelse, Link: "International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!"

Denne mobilisering er i symbiose – drevet og styret af – det amerikanske rumfartsagentur NASAs Månen-til-Mars "Artemis Projekt", potentielt dets første rigtige nationale mission siden "Apollo-programmet" af præsident John F. Kennedy. Og meget mere: Kinas første udforskning af bagsiden af Månen nogensinde; Indiens ambitiøse, nyligt blomstrende rumprogram med opsendelser til Månen, Mars og andre planetariske missioner og samarbejder med både Japan og Rusland. En ægte tidsalder med rumrejser af den menneskelige race og en fornuftens tidsalder i menneskelige anliggender kunne nu tage sin begyndelse. Meget belejligt, afskedigede præsident Donald Trump, i disse aktionsdage, sin krigs-høg, den nationale sikkerhedsrådgiver – for som en kommentator udtrykte det, "Dette var frem for alt gode nyheder for ungdommen", det er dem, der er blevet sendt ud for at kæmpe de uendelige og frugtesløse krige for regimeskifte.

Et forceret program, et andet "Apollo-program", til udforskning af rummet kan ikke gennemføres uden de fire

økonomiske love, der er foreslået af Lyndon LaRouche i 2014. De "starter" med en genoptagelse af Glass-Steagall-loven for at beskytte kommerciel bankvirksomhed og opsparing mod Wall Streets spekulationer; og oprettelsen af nationale bankinstitutioner efter Alexander Hamiltons model.

Men LaRouche beviste allerede i 1972, at der ikke er nogen grænser for vækst i hans bog af samme titel. Menneskeheden i rummet er frem for alt ubegrænset.

Først må vi beslutte at hævde den menneskelige "udenjordiske forpligtelse" og blive et rumfarende folk blandt rumfarende nationer – derefter skal vi revolutionere vores strømkilder og industri, LaRouche's fjerde lov, og udelukkende Hamiltoniske kreditinstitutter kan yde kreditten til den revolution, hans tredje lov.

Sagt på en anden måde: Hvis millioner af unge mennesker overbeviser nationen om at udføre nye og ekstraordinære missioner i rummet, vil mindst nogle tusinder af deres forældre og bedsteforældre finde ud af, hvordan man får sendt dem derhen. "Hamiltonisk" kreditpolitik kan gøre det, og de vil gerne anvende den.

En national bank for infrastruktur og produktion vil ikke tildele NASA sit budget – at afslutte krige for regimeskift, vil gøre det meget enklere. Men en sådan bank vil deltage i private bankers udlån til de bogstaveligt talt titusindvis af virksomheder, der trækker på samme hammel, hvilket gør denne produktive kreditstrøm langt lettere. Og på denne måde, vil det effektivt "låne" NASA en del af dets fremtidige budgetter til at betale disse virksomheder.

Aktionsdagen den 12. september vil være mere internationalt favnende end den første. Samarbejde mellem mindst fire eller flere rumfartsnationer – USA, Rusland, Indien og Kina først og fremmest – er afgørende for denne store opgave. Midt i alt dette, bliver disse nationer nødt til at skabe et nyt internationalt kredit- og valutasystem til fremme af teknologiske fremskridt og udvikling overalt – et nyt Bretton

Woods system. Dette er missionen med aktionsdagene. Se også LaRouche PAC underskriftsindsamlingen "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen

(<http://schillerinstitut.dk/si/2019/08/larouchepac-underskriftsindsamling-vi-forpligter-os-til-maanen-mars-missionen/>) og den ledsagende skrivelse, "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen: The True Spark for Changing the Culture", tilgængelig på lpac.co/moon.

Helikopterpenge og grøn økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med "dronningens tale" den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om hvorledes programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver "helikopterpenge" (som den økonomiske kvaksalver Milton

Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproduktive "grønne" molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: "På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres rentekomkostninger er blevet. Tyskland "bliver faktisk betalt" for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! "Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede "68'ere" systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske

frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske "dommedagskulter", der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed, med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

Download (PDF, Unknown)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:

Schiller Institut underskriftsindsamling

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år.

Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft Ehrlicke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy, Harrison Schmitt

Frontalt angreb på vores levestandard:

Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for

changing the culture, LaRouchePAC 2019:

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche:

1. Video: The Woman on Mars, 1988

Part 1:

Download (PDF, Unknown)

Part 2:

Download (PDF, Unknown)

Krafft Ehrlicke:

1. Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside
2. In celebration of Krafft Ehrlicke's 100th birthday, 2017

John F. Kennedy:

1. Video: JFK's full speech about space at Rice University.

Harrison Schmidt:

1. Mining the Moon, 2005
 2. Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014
-

Umiddelbart forude er en mur af ild sat op af britiske brandstiftere – vil I gå igennem den ?

Den 15. august (EIRNS) –I rapporten fra House of Lords, (det britiske overhus, red.) fra december 2018, "Britisk udenrigspolitik i en skiftende verdensorden", udpegede det britiske imperium fire nationer: Kina, Rusland, Indien og USA som mål for intervention og 'disruption'. Amerikanerne er for deres vedkommende bekendt med denne 'disruption': det årelange russiagate-fupnummer, i første omgang rettet mod præsidentkandidat Trump, og sidenhen mod præsident Donald Trump. Det er nu gamle nyheder – MI6s Christopher Steele, der forfattede det uredelige dossier mod Trump, en sværm af udenlandske informanter og provokatører, fuldspektret ulovlig overvågning, lækager og informationskrig – dette var alt sammen, som James Comey sagde, operationer udført af den 'britiske crown' i forbindelse med Obamas Det Hvide Hus.

Idet de fortsætter med deres kriminelle indblanding i den amerikanske valgproces, udelukker det britiske aristokrati i rapporten fra House of Lords muligheden af, at Donald Trump kan modtage valg til en anden periode som præsident. I afsnit 37-39 hedder det i rapporten: "Den amerikanske administration har truffet en række højt profilerede unilaterale udenrigspolitiske beslutninger, der er i strid med Det Forenede Kongeriges interesser. Især amerikansk tilbagetrækning fra Parisaftalen om klimæændringer ... de besværligheder, som briterne og deres allierede har været ude for i forbindelse med forsøg på at påvirke USA, demonstrerer udfordringen ved at arbejde med administrationen ... Skulle præsident Trump vinde en anden periode, eller en lignende administration efterfølge ham, vil skaden på relationerne

mellem UK-USA vare længere ... "Det betyder, at Det imperialistiske Storbritannien planlægger at gribe ind igen for at besejre Donald Trump, og de intervenserer allerede nu igen. Selvom man måske konkluderer, at de bavlende fjolser der omfatter de demokratiske kandidater, aldrig vil være i stand til det, ligger faren i det, man ikke ser i øjeblikket.

'The Lords' finansielle system, der består af City of London og Wall Street, er endnu en gang ved at kollapse. Efter sammenbruddet i 2008, der frembragte økonomisk blodbad i hele verden, rekonstruerede bankfolkene simpelthen den samme økonomiske boble, denne gang næsten dobbelt så stor som den foregående. For at bevare deres magt har City of London opfundet en gigantisk fidus – Green Finance Institute (Det Grønne Finansieringsinstitut). Deres hensigt er at afindustrialisere hele Europa, især Tyskland, udplyndre indtægterne fra titusinder af virksomheder og endda personlige konti under dække af at 'redde' planeten. Yderligere midler vil finansiere en ny international økofascistisk bevægelse, hvor befolkningerne, under truslen om magtanvendelse, accepterer dødbringende nedskæringer og folkedrab imod sig selv for at bringe folketallet ned på niveauer, som fuldstændigt afindustrialiserede nationer er i stand til at oppebære. Under overskriften 'Extinction Rebellion', en organisation drevet af unge mennesker, planlægger de at udslette 6 milliarder mennesker.

Den nu afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche sagde, at der er fire lande med tilstrækkeligt økonomisk potentiale, som, hvis de gik sammen, ikke alene kunne overleve sammenbruddet af det britiske imperialistiske økonomiske system, men også komme ud af sammenbruddet med et højere niveau af produktivitet og kultur. Disse nationer er Rusland, Kina, Indien og USA. LaRouche foreslog, at disse fire lande samarbejder fælles udvikling af avancerede teknologier, grundvidenskab, rumforskning og udvikling af infrastruktur i stor skala. Han foreslog, at disse fire lande samtidig skulle

samarbejde om et Nyt Bretton Woods system, ved at fiksere valutakurser og give mulighed for udstedelse af massive mængder af kredit med lav rente til støtte for en verden af suveræne nationalstater, der handler indbyrdes til gensidig fordel, og samarbejde om hastig fysisk udvikling af underudviklede nationalstater. Dette forslag ville fjerne den britisk-sponsorerede spekulative kasinoøkonomi, der har hærget verden. Den udvidede produktivitet, der følger af dette forslag, understøtter ikke kun verdens befolkning på et højere niveau, det ville fordre, at der bor mange, mange, flere mennesker i Verden. Ikke overraskende er LaRouches fire magter – De Forenede Stater, Rusland, Kina og Indien – nøjagtigt de lande, der nu er mål for krig og undergravende virksomhed fra det britiske imperium:

- Der forekommer nu demonstrationer mod Vladimir Putin i Rusland orkestreret af en NGO-baseret fredsbevægelse. Disse NGO'er (Non Governmental Organisations, red.) er 'frontorganisationer' for de samme anglo-amerikanske efterretningsvirksomheder og finansfolk, såsom George Soros, der promoverer det falske 'russiagate'-fupnummer, der sigter mod at ødelægge præsident Trump, og som har splittet vores land med krigshysteri imod Rusland, og imod denne præsidents opfordring til fred.

- Kina bliver undergravet gennem den tidligere britiske kronkoloni i Hong Kong. Voldelige "demokrati"-demonstrationer sigter mod at kræve, at den kinesiske regering reagerer militært og fanger præsident Trump i en umulig position, hvor han, håber de, bliver tvunget til at opgive enhver form for samarbejde med sin ven Xi Jinping, især som valget i 2020 nærmer sig, og demokrater og republikanere fra etablissementet angriber præsidenten med påstande om, at han ikke er barsk nok. Enhver, der ikke er vildledt, ved, at finansfolk i London og Wall Street og de korrupte politikere, som de aktiverede, er de samme banditter, der stjal den amerikanske økonomi og flyttede den til Kina og andre lavtløns-destinationer.

Præsidenten siger selv, at han ikke bebrejder Kina, og i stedet peger på de globalistiske institutioner som Verdenshandelsorganisationen, som vores elitære forrædere har bragt os ind i. Hvis Kina har stjålet noget som helst fra USA, er det ideen om målrettet kredit til at støtte grundlæggende videnskab, produktiv og moderne industri og transport og opbygning af store infrastruktur-projekter – noget, som vi plejede at gøre før vi blev overtalt til at blive et "forbruger" -samfund.

- Briterne puster også til ilden i den gamle Kashmir-konflikt mellem Indien og Pakistan, en konflikt, der er forankret i den racemæssige og religiøse opdeling, som de oprindeligt selv skabte under kolonialismen.

- I USA er vi gået ind i "fase to" af kuppet mod præsidentskabet, hvilket involverer den ofte gentagne sætning, der regelmæssigt høres i de falske nyheder, især MSNBC og CNN, at enhver, der stemte for Donald Trump eller støtter Donald Trump er en 'hvid supremacist'. Disse påstande sigter imod at fremprovokere eller retfærdiggøre voldshandlinger.

Dem der mener, at det britiske imperium ophørte med at eksistere efter 2. verdenskrig, er uvidende om, at City of London for indeværende kontrollerer verdens pengestrømme. Det meste af det, der tidligere var Wall Street, huserer nu indenfor den ene kvadratkilometer i London, der kaldes 'City of London Corporation'. Britiske tænketanke og efterretningsbureauer kontrollerer 'ideologifabrikker' og 'propaganda-fronter', som indoktrinerer og underkuer befolkningerne og, ligesom med de gamle romere, trakterer med følelsesmæssige shows og underholdning. Deres opgave er, for enhver pris at opretholde Citys økonomiske magt . Det er denne kombinerede magt, der ofte – fejlagtigt – refereres til som 'the Deep State'.

Det britiske 'Commonwealth, under Dronningens suveræne myndighed, udgør over 31% af verdens befolkning, og hvert

tredje land i verden. Det kontrollerer international organiseret kriminalitet, narkotikahandel og fostrer og fremmer islamisk terrorisme som en paramilitær styrke til hybrid krigsførelse og regimeskifte-operationer. Det har infiltreret de udenrigspolitiske institutioner i De Forenede Stater dybt, og vores førende universiteter siden slutningen af 2. verdenskrig, hvilket har resulteret i, at ideer med britisk oprindelse, såsom det postindustrielle samfund og menneskeskabte klimaændringer, er blevet enerådende i vores samfund, har ødelagt vores engagement i videnskab, og hærger det rationelle potentiale hos de unge sind.

Navnet Lyndon LaRouche har igennem fire årtier været synonymt med ideen om at "knuse det britiske imperium" Det britiske imperium forstår LaRouches plan for dets ødelæggelse og for fremkomsten af en kreativ menneskehed i dets kølvand, ligesom det forstod og hårdt bekæmpede den samme hensigt fra Franklin Roosevelts side. De forstår også, at præsident Trump truer deres flanker med sin støtte for nationalstaten, hans bestræbelser på at skabe produktive job inden for produktion og infrastruktur, hans bestræbelser på at afslutte deres krige, og hans annoncering af det bemandede ruminitiativ – planen om at vende tilbage til månen i 2024, for derefter at fortsætte til Mars. De forstår, at et økonomisk mobiliseret og videnskabeligt avanceret USA – en situation, der er muliggjort af præsidentens forpligtelse til at vende tilbage til Månen og kolonisere Mars – kan føre til de nødvendige aftaler blandt de fire magter, – aftaler, der gør en ende på det britiske imperium en gang for alle.

Det faktum, at dette præsidentskab modstod deres oprindelige fuldskala og hensynsløse angreb, har nu efterladt dem på et meget udsat og meget svagt sted, en svaghed, som de ikke har oplevet siden slutningen af 2. verdenskrig. De er sårede, men alligevel fast besluttede og opsat på at nedlægge alt og alle, der kommer i vejen for dem.

En præsident, der ved, at han kan stole på en rationel og

progressiv befolkning, og uden at gå ind på Washingtons ondsksfulde spil, kan frembringe denne store historiske ændring, en ændring, der nødvendiggøres af de kriseforhold, der er i færd med at opstå.

Indenrigspolitisk har vi brug for LaRouches fire love for økonomisk genopretning: Glass-Steagall bankadskillelse og en national bank eller lignende plan for at skabe kredit, udelukkende rettet imod fysisk produktive formål – enorme moderne infrastrukturprojekter, bygning og genopbygning af byer, grundlæggende videnskab og forskning og udvikling. Vi har brug for finansiering til lynprogrammerne – menneskelig udforskning af rummet, som præsidenten allerede har skitseret sammen med et lynprogram for fusionskraft. Disse fire love vil føre vores økonomi fremad og skabe reelle produktive job. Det store eventyr i rummet vil tænde for vore unge menneskers fantasi og sind. Internationalt bør de fire magter begynde at konferere om at etablere et nyt Bretton Woods system, og om fælles planer for både at udforske rummet og fuldt ud udvikle vores egen jordklode. I denne forandrede verden, er der ingen, der længere vil lytte til de forhenværende magtfulde. Denne store forandring vil derudover være den absolutte retfærdighed for denne præsident, imod fjenden, der forsøgte at ødelægge ham. Vil I hjælpe os med at skabe et fællesskab af borgere, der bakker voldsomt op om denne politik, så vi bliver i stand til at frembringe denne store og vidunderlige forandring?

**Frontalt angreb på vores
levestandard:**

Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche, skrevet til det tyske avis Neue Solidarität, # 33, dateret 15. august, 2019.

Den 10. august – Nyheden er ude: I henhold til den seneste IPCC-rapport er Jordens tilstand katastrofal, men vi har stadig en chance. Alt hvad vi skal gøre, er at lytte til den 16-årige klima-hovedfigur Greta Thunberg fra Sverige, 'Extinction Rebellion' og Dennis Meadows. Vi skal ikke alene skamme os over at flyve, men også over at spise kød – eller mad generelt – at køre biler, rejse, opvarme vores hjem, og – for at komme helt til bunds i det – over, at vi eksisterer i det hele taget. fordi det var bedre for klimaet, hvis vi ikke gjorde! Og så selvfølgelig, hvis du endnu ikke skulle have bemærket det: sne er sort!

Enhver der mener, at det transatlantiske etablissement og dets videnskab og medie-PR-lobbyister er blevet vanvittige har en pointe. Men der er en mening med galskaben: De apokalyptiske teser fra det såkaldte 'Intergovernmental Panel on Climate Change' (IPCC) om påstået ondartet cyklus af 'ikke-bæredygtigt' landbrug, global opvarmning og ekstremt vejr er beregnet på at indoktrinere befolkningen til frivilligt at opgive forbrug, acceptere højere skatter for at subsidiere pengestrømme ind i grønne investeringer, at acceptere diktatoriske regeringsformer og – hvilket, der nu siges rent ud – at acceptere en massiv reduktion af verdens befolkning.

IPCC-rapporten er faktisk gammel udgæret vin på nye flasker, og argumentet er i sidste ende baseret på en – såvel forenklet som falsk– teori af Thomas Malthus. En teori, der hævder, at menneskeheden multipliceres med en geometrisk rate, mens

ressourcerne og fødevarerproduktion kun multipliceres med en lavere aritmetisk hastighed. En af de førende neo-malthusianere, Al Gore, tilføjede lidt sødemiddel til denne vin, idet han indrømmede, at Malthus naturligvis ikke kunne have forudset, at menneskeheden ville gøre forbedringer inden for landbrugsteknologi og derfor kunne øge mængden af mad, der kan produceres på Jorden, enormt. Men – og nu fremkommer eddiken i vinen – for at undslippe dette 'malthusianske dilemma', indgik mennesket, ligesom Dr. Faust, en pagt med djævelen, og forpligtede sig til videnskabelige revolutioner.

Så vore dages neo-malthusianere, inklusiv IPCC, arbejder ud fra nøjagtigt denne idé. Resultaterne af moderne landbrug, som har muliggjort, at i det mindste en betydelig del af menneskeheden har fået en forbedret, proteinrig diæt, bliver bagvasket: kødforbrug, såvel som resultater af videnskabelige fremskridt, får skylden for klimaændringer, og verden kan kun reddes, hvis vi opgiver kørsel, flyvning, opvarmning og airconditionering. Og verdens befolkningstal bør ikke længere stige, men skal indskrænkes. Så tilbagevenden til befolkningstal og levestandarder som i de førindustrielle tider: hestevogne til de rige, cykler eller gang til fods for de andre, og sunde kartofler og hirsegrød, der denne gang bliver udråbt som en vegansk diæt.

Et nærmere kig på finansieringen af Greta Thunberg, 'Extinction Rebellion' ("XR") og 'FridaysForFuture' afslører, at [klima-]bevægelsen finansieres af de rigeste mennesker på Jorden. Blandt grundlæggerne og i periferien af 'Climate Emergency Fund,' CEF findes Rory Kennedy, datter af Robert Kennedy og Aileen Getty, datter af afdøde John Paul Getty, sammen med "filantropen" Trevor Neilson, hvis karriere har omfattet forskellige former for samarbejde med Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Ifølge Guardian, har CEF allerede overført EU 500.000 til XR, som snart vil blive efterfulgt af "ti gange så mange" penge. Breitbart offentliggjorde også interne dokumenter fra XR, der afslørede

yderligere fem- og sekscifrede donationer fra Soros, den europæiske 'Climate Foundation', 'Tides Foundation' og Greenpeace 'Furka Holdings AG', blandt andre.

Sådanne beløb er selvfølgelig 'peanuts' for medlemmer af 'jetsettet', der sædvanligvis rejser med privatfly, helikoptere og mega-yachter. Åh jo, og Greta har netop indledt en af disse nautiske ture til Amerika – "for at spare flybrændstof." Og XR's Aktions-håndbog, dette er ikke en øvelse, blev af Penguin Publishers generøst frigivet til publikation måneder før den oprindelige udgivelsesdato.

I det mindste gør disse finansieringskilder det klart, at dette er et "falskt" oprør. Det er ikke en græsrodsbevægelse, men Greta-hype og XR er resultatet af en velorganiseret propagandakampagne, der bruger moderne argumentation til at skabe et politisk klima, hvor etablering af et fascistisk diktatur accepteres som uundgåeligt.

En af forfatterne til den computermodel-baserede undersøgelse {Limits to Growth} (Grænser for Vækst) fra 1972, Dennis Meadows, afslørede for nyligt overraskende nok dette i en artikel i den franske avis Libération. Han skriver, at klimaændringer og udtømmning af fossile energiresourcer ødelægger grundlaget for den nuværende model for det industrielle samfund, og at flygtningestrømme og hungersnød vil øge kaos, og at en ting, der kan læres af historien er: at hvis folk har valget mellem 'lov og orden' og frihed, vil de altid vælge 'orden'. Vore personlige friheder er allerede begrænsede, og denne tendens vil fortsætte. Og alt imens dette ikke vil løse de problemer, der skabte kaos, vil den politiske magt og den økonomiske formue for dem, der støtter autoritarisme mangedobles på kort sigt.

Et kig på historien afslører en anden dimension af den indeværende propagandakampagne. Dette er ikke første gang, at det finansielle oligarki har reageret på en systemisk økonomisk og monetær krise ved at støtte fascistiske

bevægelser og etablere autoritære diktatoriske regimer. Den internationale finansiering af nazisterne blev foretaget af daværende guvernør for Bank of England Montagu Norman og Brown Brothers Harriman – Harriman-klanens bank – der også støttede den eugeniske bevægelse i USA. Det er en veldokumenteret kendsgerning ("Eugenik er en ideologi, der anser det som et politisk anliggende at kontrollere fordelingen af arvemateriale i menneskelige befolkninger). (Eugenik kaldes også arvehygiejne eller racehygiejne" – red. ref. Wikipedia)

Historien gentager sig selv, men aldrig på samme måde. Hvad der dengang var eugenikkens racisme, er i dag den inhumane doktrin om påstået overbefolkning, som af ideologer som Julian Huxley i 1946 blev omformuleret til at være en afstikker af eugenikken. Fordi denne betegnelse blev miskrediteret af nazisterne, vil en "radikal eugenisk politik i mange år være politisk og psykologisk umulig." I dag er det angiveligt denne overbefolkning, der ødelægger vores Lebensraum ("livsrum", et udtryk, der blev brugt af nazistiske geopolitikere) – Jorden.

På daværende tidspunkt var denne ideologi grobund for fascistiske chok-tropper, der så deres voldshandlinger retfærdiggjort ved en formodet trussel fra enten "kommunister" eller "ikke-ariske" mennesker.

Og hvis nutidens planet, som påstået, virkelig kun har 18 måneder tilbage, hvorfor skulle en ung mand på 17 eller 19 år så ikke gøre alt for at bekæmpe den tilsyneladende årsag – det industrielle samfund – med brug af alle tilgængelige midler?

De samme medier, der rapporterer om hvert eneste pip fra Greta som om det var Einsteins opdagelse af den generelle relativitetsteori, er tavse om en passage i teksten til manifestet fra den mistænkte morder fra El Paso, hvor 22 mennesker for nyligt blev dræbt og 26 såret. Det afspejler i det mindste ikke præsident Donald Trumps politik, men i høj grad hans modstanderes politik. Den pågældende passage siger: "Den amerikanske livsstil giver vores borgere en utrolig

livskvalitet. Imidlertid ødelægger vores livsstil miljøet i vores land. Decimeringen af miljøet er skabelsen af en massiv byrde for kommende generationer. De store selskaber fører an i ødelæggelsen af vores miljø ved skamløst overforbrug af ressourcer. ... Jeg vil bare sige, at jeg elsker folk i dette land, men de fleste af jer er bare for forbandet stædige til at ændre livsstil. Så det næste logiske trin er at mindske antallet af mennesker i Amerika, der forbruger ressourcer. Hvis vi kan slippe af med tilstrækkeligt mange mennesker, så kan vores livsstil blive mere bæredygtig.”

Den største fejltagelse i dette menneskesyn, fra Malthus og alle neo-malthusianerne til stakkels Greta, er, at det er baseret på det oligarkiske billede af mennesket, der betragter menneskemasserne som parasitter, forurenere og endda et slags dyr – og på baggrund af dette synspunkt synes man, at decimeringen af dem selvfølgelig vil være en god ting.

Men dette er ikke, hvad folk er. Mennesket adskiller sig fra alle andre skabninger derved, at det gennem dets indfødte kreativitet kontinuerligt opdager nye principper for det fysiske univers og ved hjælp af videnskabelige og teknologiske fremskridt, er i stand til helt at omdefinere de ressourcer, som menneskeheden har brug for til at overleve. Rumfartslande som Kina, Rusland, Indien, U.S.A. og i dette tilfælde endda Europa med Den Europæiske Rumorganisation (ESA) demonstrerer, at menneskeheden er ved at skabe en helt ny økonomisk platform, i den forstand, som Lyndon LaRouche har defineret det. Ideen om en “Månelandsby”, en permanent industrialisering af Månen, som udgangspunkt for et fremtidigt Mars-projekt og interstellær rumfart, omdefinierer alt hvad mennesker tidligere har haft af forestillinger om “ressourcer” på Jorden.

Den eksistentielle fare for menneskeheden i dag ligger ikke i en nært forestående klimakatastrofe, men snarere, blandt flere andre ting, i en forkert reaktion på cykliske klimaændringer. Men frem for alt består den i den måde, hvorpå det neoliberale oligarki, i samme tradition som i 1930'erne, reagerer på den

nye globale finans- og monetære krise: Ved at støtte fascistiske bevægelser og forsøge at etablere et diktatur – selvom det denne gang er et øko-diktatur.

Det samme britisk-dominerede oligarki, der, ligesom de gjorde dengang, tyr til geopolitik, destabilisering af påståede modstandere, såsom det nuværende forsøg på at svække Kina og Rusland gennem “farverevolutioner” og om muligt at gennemføre regimeskifte der. At [det tyske parti] De Grønne er lydige instrumenter for denne geopolitik er blevet demonstreret tilstrækkeligt af den tyske Grønne leder Joschka Fischers støtte til NATO-krigen mod Jugoslavien i 1999, såvel som ved de Grønnes støtte til en indsættelse af de tyske væbnede styrker i den Persiske Golf.

Hvis vi har lært noget fra historien, er det ikke at lade disse begivenheder sejle deres egen sø, hvis vi vil forhindre en eskalering til en tredje verdenskrig. Vi har et presserende behov for en tilbagevenden til det kristent -humanistiske billede af mennesket, der betragter mennesket som et væsen med uendelige udviklingsmuligheder intellektuelt og moralsk ! Selvom dette er en mindretalsopfattelse, som ifølge den kinesiske kunstner/aktivist Ai Weiwei ikke nyder respekt i Tyskland, er det stadigvæk i overensstemmelse med menneskehedens realitet i universet.

– zepp-larouche@eir.de

Missionen til Månen- Mars er passende med henblik på at

opløfte Amerikas kultur

Den 6. august (EIRNS) –Et nyt prospekt for Månen-Mars missionen, der er organiseret omkring de seks punkter i LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen “Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen” og forfattet af Ben Deniston til LaRouchePAC, bringes i den 9. august udgaven af Executive Intelligence Review, der udkommer i morgen. Artiklen beskriver hvordan præsidentens og NASA’s “Project Artemis” kunne blive en ekstraordinær videnskabs- og teknologi-‘driver’, som et lynprogram i stil med Apollo-programmet, med det formål at gøre Månen til ‘værksted’ og udgangspunkt for rumrejser i solsystemet. Prospektet specificerer forpligtelsen til at gennemføre denne indsats i samarbejde med – som minimum – de kinesiske, russiske og indiske rumprogrammer såvel som de japanske og europæiske.

Den første sektion uddyber LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen: Vi forpligter os selv og vores nation til at sende en raket i kredsløb om Månen til næste år; at konstruere en rumstation i kredsløb om Månen inden for to år derefter; at sende fire astronauter i kredsløb om Månen i 2023 – mennesker, der undslipper jordens tyngdekraft for første gang siden Apollo – og forpligter vores nation til at lande astronauter på Månen i 2024.

Vi forpligter os endvidere til – fire år efter dette- at have en menneskelig bosættelse på Månen, hvilket betyder, at folk i denne bosættelse vil befinde sig i solsystemet, med potentialet til – efter nogle års udvikling af bosættelsen – at rejse derfra og til Mars.

Prospektet fremhæver de to visionærer, som forudså denne undvigelse fra Jordens begrænsninger til Månen og dennes udvikling til udgangspunkt for rumrejser i solsystemet – raketdesigner Krafft Ehrlicke og økonom og statsmand Lyndon LaRouche. I midten af 1980’erne udviklede de fuldt ud en sådan

menneskelig fremtid. "Bosættelse og industriel udvikling af Månen" er deres idé. At skabe den økonomiske kredit for denne videnskabelige internationale mission er også LaRouches idé, og dokumentet indeholder dette under punkt 5 i andragendet.

Præsident Donald Trump sagde i sine bemærkninger den 5. august, angående Amerikas sørgelige masseskyderier, "Kulturelle forandringer er svære, men hver af os kan vælge at opbygge en kultur, der fejrer værdien og værdigheden af menneskeligt liv."

Denne Månen-Mars-mission, kan, hvis den udføres på den måde, som LaRouche og Ehrlicke beskrev for mere end 40 år siden, være svaret på præsidentens opfordring. Der blev set tegn til forandring i begejstringen over 11-års jubilæet for Apollo for to uger siden, da millioner af amerikanere ved tusindvis af festlige forsamlinger reflekterede over himlen. Det menneske, der rent faktisk opnår at rejse, bo, og arbejde i rummet, har ingen grænser for sit potentiale. Enhver ung person kan vælge at støtte, hvad præsident Kennedy kaldte "den uforsøgte mission" – værdien og værdigheden af en menneskelig art, der kan lære at leve under forhold, der står helt i modsætning til dem, under hvilke vi udviklede os, men som stadig viser vores skabers intelligens.

Apollo + 50: Optimisme over den "uprøvede mission" der kan ændre verden

Den 22. juli (EIRNS) – Efter at have deltaget i og udbredt den verdensomspændende bølge af "festligheder" for månelandings 50-årsdag, opsendte Indien i dag et rumfartøj og et køretøj,

der sigter mod Månens aldrig udforskede Sydpol. Dette kom en dag efter, at Rusland sendte tre internationale astronauter til Den Internationale Rumstation, og mens Kinas Chang'e-4 kørte rundt på Månens fjerne side. Amerikanske og europæiske rumfartsagenturer har fastlagt kredsløbet, som en ny international rumstation skal have omkring Månen som forberedelse til landsætningen af astronauter på dens overflade i 2024. Titusinder af amerikanere, hvoraf de fleste ikke levede dengang, sad tæt i Washingtons National Mall for at se rejsen fra 1969 genskabt og skildringen af den kommende rumrejse.

Jubilæet for 20. juli 1969 måtte komme. Men til vores store held er det kommet nu, hvor tiden med politisk forsømmelse af det menneskelige behov for rumfart er afsluttet, på grund af dynamikken i de nye kinesiske og indiske programmer samt præsident Donald Trumps inspirerende bekræftelse af Amerikas mission om at være ledende i rummet. Andre ledere, herunder den spanske videnskabsminister Pedro Duque, reagerer ligeså. Det er det store øjeblik, som Lyndon LaRouche tilstræbte i årtier, efter at lederne havde forladt rummet, som i hans smukke "The Woman on Mars"-film fra 1988. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche fortalte sine europæiske kolleger i dag, er forudsætningen for at løse ethvert problem et optimistisk syn på menneskeheden, og hvad er mere optimistisk end visionen om, at mennesker forlader Jorden for at udforske – og en dag at leve i – verdener hinsides.

Lynprogrammer, der nu er iværksat for at beherske fusionsenergi, plasmateknologier, rumrejser over store afstande og undersøgelser af universet – disse kan starte en ny revolution inden for menneskelig produktivitet, teknologi og industri, og udryddelse af fattigdom. Den revolutionerende "videnskabelige drivkraft" blev på glimrende vis fremmanet i præsident John F. Kennedys tale den 12. september 1962 på Rice Universitetet, hvor han bekendtgjorde Apollo-Måne-

landingsmissionen, der igen blev hørt af den enorme folkemængde på Washington Mall den 20. juli:

"Men hvis jeg skulle fortælle Jer, mine medborgere, at vi vil sende en kæmpe stor raket til Månen, 240.000 kilometer væk fra kontrolstationen i Houston, der er mere end 300 meter høj, denne fodboldbanes længde, lavet af nye metallegeringer, hvoraf nogle endnu ikke er opfundet; i stand til at modstå varme og belastninger mange gange større end nogensinde før oplevet, udstyret med en præcision der er bedre end det fineste ur, som bærer alt det udstyr, der er nødvendigt til fremdrivning, styring, kontrol, kommunikation, mad og overlevelse, på en uforsøgt mission, til et ukendt himmellegeme, og derefter returnere sikkert til Jorden ved at vende tilbage til atmosfæren med hastigheder på over 40.000 km i timen, hvilket forårsager varme som omkring halvdelen af solens temperatur – næsten lige så varmt som det er her i dag – at gøre alt dette, og gøre det rigtigt, og gøre det først, før dette årti er omme – så må vi være dristige."

Lad ingen hævde, at "redde planeten fra menneskelig aktivitet" er en dristig mission – at insistere på at vende tilbage til teknologier, der allerede i årtier har været kendt som dyre tilbageslag til menneskets fortid. Sådanne "missioner" er drevet af den pessimisme, endda fortvivlelse, som de skaber. De ægte "videnskabsorienterede missioner" er dem, der vender tilbage og udvikler Månen og tager til Mars og videre ud, ved hjælp af den fusionskraft, der oplyser Solen og stjernerne.

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være “lynprogrammer” blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt “Hvad vil du være, når du bliver stor?” Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske “mere end én karriere”. I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: “Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen

blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratør Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundreder af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den 9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske "klimanødsituation" og dens konsekvenser i form af menneskelig fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udkældning og latterliggørelse fra medier og "eksperter". Hans nationale tv-program "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu.

“Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program,” sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil ‘knirke’ til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

Den unipolære verden er ved at gå i opløsning; bring verden sammen gennem menneskehedens mission i rummet.

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: “Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden.”

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt

paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts "hamiltoniske" vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes', er systematisk blevet undergravet af det britiske "frihandels"-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den "billioner af dollar store" boble af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spøgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for længe siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme, skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den "udenjordiske forpligtelse", at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: "Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at

opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberen og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver rensset, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: "Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?" Lederne af den psykotiske miljøplan i Kongressen, "Green New Deal", (nu kendt som "Apokalypsens fire Damer") er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Instituttets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: "Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år."

Et bankerot system kræver affolkning

Den 16. juli (EIRNS) – Den 16. juli blev den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen med en meget snæver margin valgt til at være den nye formand for EU-Kommissionen. Som led i processen med at tilvejebringe de nødvendige stemmer blandt det fuldstændigt splittede Europa-Parlament, leverede hun en hårrejsende tale til støtte for det Britiske Imperiums mangeårige politik for grøn fascisme, der har til hensigt at kraftigt affolke planeten.

Grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, slog straks alarm over von der Leyens tale og den bredere bagvedliggende politiske offensiv. I en diskussion med medarbejdere udtalte Zepp-LaRouche, at hvad der sker, er en virkelig massiv indsats for at gøre præcis, hvad klimaforandrings-fanatiker og ledende fortalere for affolkning, Hans Joachim "John" Schellnhuber, CBE (Commander of the British Empire *-red.*), sagde i 2011 med hans opfordring til "den store omdannelse af verdensøkonomien og de-karbonisering af verden" – en verden som, hævder han, kun har en bæreevne på 1 mia. mennesker. Eller som mentor for den grønne barnesuperstjerne Greta Thunberg udtalte i en artikel i 2001, "har en bæreevne på kun en halv milliard mennesker!".

Zepp-LaRouche forklarede, at drivkraften bag denne politik for folkemord er et bankerot Britisk Imperium, der forsætligt spreder pessimisme overalt på planeten, især blandt ungdommen. "Vi er vidne til et fuldstændigt angreb fra det Britiske Imperium og oligarkiets side, der udmærket ved, at deres system er ved at nærme sig vejs ende. Og da de har været fuldstændigt uvillige til at ændre noget efter den systemiske krise i 2008, har de valgt i stedet at skabe krige og drastisk nedbringe planetens befolkningstal. Desuden "ved de, at de står over for fremkomsten af et nyt paradigme", centreret om

Kinas Bælte- og Vejinitiativ, "som allerede har fået tilslutning af 126 nationer og omkring 30 store internationale organisationer, der klart repræsenterer størstedelen af verden, og de [oligarkiet -red.] har i grunden besluttet at sætte alt på et bræt".

Zepp-LaRouche fortsatte med at forklare, at "det er dette apparat, som min nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, kæmpede imod med hele sit livsværk: den britiske naturfredningsbevægelse, den racehygiejniske bevægelse og derefter genopbygningen og omorganiseringen af disse i form af Verdensnaturfonden, Romklubben – alle disse organisationer, der forhindrede udvikling af Den tredje Verden, og som udtrykkeligt arbejdede, i hvert fald siden Romklubben i 1972, for befolkningsreduktion."

I modsætning til denne anti-videnskabelige pessimistiske kult er en bølge af optimisme begyndt at feje henover planeten, specielt omkring 50-årsdagen for menneskets landing på Månen – herunder præsident Donald Trumps tilsagn om at genoptage denne mission med rumfart – men mere bredt omkring de skridt der med udgangspunkt i Asien bliver taget hen imod et nyt paradigme baseret på økonomisk udvikling og fred. G20-topmødet den 28.-29. Juni i Osaka gjorde vigtige fremskridt i den retning, især ved de vigtige møder på sidelinjen mellem præsident Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin og med Kinas præsident Xi Jinping – til trods for Londons febrilske indsats for at forhindre dem i at finde sted. Nu befinder vi os ved det punkt, hvor der skal kød på benene for at opretholde det positive momentum og skabe et egentligt strategisk skifte. På den russiske front starter våbenforhandlingerne i Genève den 17. juli, og selv om ingen af siderne forventer noget gennembrud – især da det centrale amerikanske dagsordenspunkt tilsyneladende er at få Kina involveret i våbenreduktionsforhandlinger, som kineserne har nedlagt veto imod – sætter USA og Rusland sig for at tale sammen. På Kina-fronten er spørgsmålet: Hvornår starter den personlige samtale om handel

igen mellem de to forhandlingshold? Finansminister Mnuchin sagde, at endnu en telefonkonference efter Osaka mellem kinesiske og amerikanske forhandlere forventes i løbet af kort tid, og hvis alt går godt, følger et personligt møde. Imidlertid forbliver stemningen anspændt over de økonomiske problemer, Taiwan og andre spørgsmål.

Som Zepp-LaRouche udtalte i sin diskussion med medarbejdere: "Vi befinder os ved en absolut skillevej. Vi skal få folk til at forstå, at optimisme er Prometheus' kraft. Det er kreativitetens kraft, det er menneskehedens kraft, fordi vi kan forestille os hvilken vej vi skal gå, og at der ikke er nogen grænser for det."

Atten måneder til at ødelægge Londons imperium

Den 15. juli (EIRNS) – Prins Charles har givet os 18 måneder til at erklære sin "klima-undtagelsestilstand", og stoppe med at bruge fossile brændstoffer, opdrætte kvæg, flyve og køre. Og kongefamiliens beundrende intellektuelle og milliardærer opfostrer ham små, men voksende, hære af vildledte og hjernevaskede unge, i forsøget på at tvinge os. Selv disse unge blev bedt om at sige "12 år" indtil planeten er gået tabt – men Prins Charles skærper "nødsituationen" til 18 måneder. Skønt den britiske regering med Theresa May tydeligvis har været den "inaktive", "dysfunktionelle", som deres ambassadør

i Washington burde have beskrevet, fortsætter den og den britiske kongefamilie på "fuld kraft frem" for at fremtvinge en stor krise for Trumps regering. Den britiske efterretningstjeneste har kørt hårdt for at få Trump ud, eller for at få hans regering tilbage under Londons kontrol, i Paris-Klima-aftalen, og mod alle former for fremskridt i det 21. århundrede for nationer og befolkninger i udviklingslandene. Som da præsident Barack Obama herskesygt fortalte unge afrikanere, at Jordan ikke vil tolerere industriel udvikling for Jer, for "planeten vil koge over."

Lyndon LaRouche, fra den tid han skrev "Der er ingen grænser for vækst" for at aflive Romklubbens myte om "Grænser for vækst" i 1970'erne, var den førende modstander af den britiske kongefamilies "økologiske" fremstød for at reducere verdens befolkning. De hadede ham for hans optimisme, hans undervisning i NASA's mission til Månen og Mars i årtier, da amerikanske ledere havde opgivet det.

Præsident Donald Trump – sammen med regeringerne i Rusland, Indien, Kina og mindre magter over hele verden – har afvist denne skingre påstand om, at mennesker ikke er andet end "klima-nødstilfælde". Han har beordret, at USA så hurtigt som muligt, skal tilbage til Månen for at udvikle baserne for at rejse til Mars, ud i solsystemet, galaksen, hvor det er klart, at menneskeheden ikke har nogen grænser, og at de enkelte individer ingen grænse har, udover deres egen kreativitet. Han har opfordret til genudviklingen af atomkraftværker samt fossile brændstoffer, og har afvist Paris-aftalen som den dødsfælde den udgør.

Derfor ser vi, at det Britiske Imperium til stadighed forsøger at provokere Trumps USA til krige og stormagtskonfrontationer – altid den sikreste måde for geopolitiske London at udøve indflydelse og kontrol. Britisk efterretningstjeneste iværksatte "Russiagate" for at forsøge at sikre, at intet strategisk samarbejde – herunder regional krigsunddragelse – var muligt mellem præsidenterne Trump og Putin. Og vi

dokumenterer igen nedenfor, at London, igen og igen i hele perioden siden foråret 2017, har forsøgt at iscenesætte "begivenheder", der ville presse Trump ind i en ophedet krig i Sydvestasien.

Denne kampagne med "angreb" under falsk flag begyndte med "kemiske våben" i 2017, hvilket efterfølgende viste sig at have været iscenesat af de Hvide Hjelme, en gruppe finansieret i London på initiativ af den britiske efterretningstjeneste, som hævder at have "reageret" på de iscenesatte angreb. Og det fortsatte i sidste uge, med hvad der tilsyneladende var en åbenbar iscenesat "redning" af et tankskib med britisk flag, udført af et britisk krigsskib, "under iransk angreb" i Golfen. Da det ikke lykkedes at fremprovokere amerikanske militærstyrker mod Iran, erklærede den britiske udenrigsminister, at Iran nu kun er et år fra at besidde atombomber.

Vi er vagtsomme overfor, hvad monarkiet og dets undersåtter vil iværksætte næste gang; de truer faktisk planeten med en verdenskrig, hvis det nu lykkes dem at fremprovokere en krig mod Iran.

Vi ved også hvad vi skal gøre: Fejre Apollos 50 års jubilæum som LaRouche ville, ved at planlægge menneskehedens næste 50 år i rummet. Schiller Instituttet holder arrangementer rundt om i USA denne weekend, med udgangspunkt i en stor konference i New York, for at gøre netop dette. New York-arrangementet bliver live-streamet fra Schiller Instituttets hjemmeside kl. 19 den 20. juli. Om 18 måneder vil USA, Indien, Kina, Japan og Rusland alle være på, eller på vej mod Månen og videre – og det Britiske Imperium må destrueres.